

for Københavns Amts 1ste Valgkreds har kunnet have af at spare disse 10 Øre. Derimod tror jeg, at Sikringsstyrkens Mandskab, ikke blot for Beløbets Skyld, vilde have været nok saa glad, om man var blevet staaende ved den Krone, som den højtærede Minister oprindeligt havde foreslaaet. For Folk, som regner med store Tal i Penge, spiller naturligvis en 10 Øre ingen Rolle, men det er ikke hele Sikringsstyrkens Mandskab, der saaledes kan regne med store Beløb. Der er mange Smaafolk imellem, som ikke har andet at leve af end de 90 Øre om Dagen, som de nu faar, og som, hvis de kan, maa tage Penge med hjemme fra for at kunne leve. Hvor taknemmelig man kan være for et saadant lille Tillæg til Lønningen, kender jeg fra den Tid, jeg selv var Soldat, da vi fra de 55 Øre, vi fik som Rekrutter, gik op til 59 Øre, da vi blev Konstabler. Vi syntes, at disse 20 Øre hver femte Dag var af ikke ringe Betydning, vi kunde bogstavelig talt mærke det. Forholdet stiller sig sikkert paa samme Maade for adskillige af de indkaldte, at det spiller en Rolle for dem, om de faar 67½ eller 75 Kr. Imidlertid er det jo lykkedes at opnaa Enighed i Udvalget om de 90 Øre og om at rykke Tidspunktet frem til 1. Juni i Stedet for som oprindeligt nævnt 12. August, og angaaende disse Punkter er der stillet Ændringsforslag. Jeg skal ikke fordybe mig videre i selve Lovforslagets Virkning, idet antagelig den højtærede Forsvarsminister vil gøre nogle Bemærkninger herom, men jeg skal nøjes med paa Udvalgets Vegne at anbefale de stillede Ændringsforslag og Lovforslaget til Vedtagelse.

Klaus Berntsen: Jeg skal ikke komme ind paa, hvad der er forhandlet i Udvalget, og heller ikke omtale, hvem der har Skylden for det ene eller det andet af de foreliggende Resultater, jeg holder mig til det, der er opnaaet, det er hele Udvalget enigt om, og det anbefaler jeg til Vedtagelse. Men jeg har begæret Ordet for at give den højtærede Forsvarsminister Lejlighed til at svare paa et Spørgsmaal, som jeg i Udvalget har henvendt til ham, idet jeg tror, det er bedst, at der af Ministeren fremsættes en offentlig Udtalelse om dette Forhold. Dette Lovforslag indeholder bl. a. en Bemyndigelse for Ministeren til nu paa een Gang at gennemføre Loven af 8. Juni 1912, som gik ud paa at nedsætte den værnepligtige Alder fra 22 Aar til 20 Aar. Da jeg i sin Tid forelagde vedkommende Lovforslag, blev man her i Rigsdagen enig om, at denne Nedsættelse i Værnepligtsalderen skulde foregaa succes-

sive, saaledes at man lagde en Aargang til, ikke i alle Udskrivningskredse, men i en enkelt Udskrivningskreds ad Gangen. Nu vil den højtærede Minister paa een Gang nedsætte Værnepligtsalderen til 20 Aar. Det vil, naar det er vedtaget, føre til, at alt det vaabendygtige Mandskab bliver vaabenøvet, men af de foregaaende Aargange er der hvert Aar blevet nogle vaabendygtige Mænd tilbage, som ikke er indkaldte til Tjeneste. Tallet paa disse beløber sig vistnok til omkring 5,000. Overalt, hvor man hører dette Spørgsmaal drøftet i Befolkningen, er der en almindelig Misfornøjelse med, at der til Sikringsstyrken indkaldes Folk af ældre Aargange, medens der gaar 4—5,000, maaske over 5,000, unge Mennesker, som paa Grund af den omtalte Bestemmelse om en successiv Nedsættelse af Værnepligtsalderen fra 22 til 20 Aar ikke er blevet indkaldt og ikke er vaabenøvede. Man forstaar ikke, at disse Mennesker ikke skal vaabenøves. Hvis de blev indkaldt, vilde det have den Betydning, at man saa ikke behøvede at indkalde saa mange af de ældre Aargange til Sikringsstyrken. Jeg vil bede den højtærede Minister forklare, hvorfor det er umuligt at indkalde disse Folk. Jeg vilde meget ønske, at en saadan Indkaldelse fandt Sted, da det, som sagt, vilde kunne lette Sikringstjenesten for en Del af de ældre Aargange.

I Henhold til en tidligere Bestemmelse — Spørgsmaalet sorterer under Indenrigsministeren, der ikke er til Stede, men det er muligt, at den højtærede Forsvarsminister vil svare paa dette Spørgsmaal — vil den ene Session blive afholdt i Juni Maaned. Efter hvad der er oplyst for mig, vil det for forskellige Seminariers Vedkommende volde Vanskeligheder for de Mennesker, der der er uddannede til Lærere og skal op til Eksamen. Der er ogsaa fra en Mængde forskellige Undervisningsanstalter for mig fremkommet Beklagelser over, at hvis man ikke kan faa Udsættelse, vil det for mange Mennesker medføre en Afbrydelse i Studierne, og det vil medføre Ulemper i mere end een Henseende. Jeg vil derfor spørge den højtærede Forsvarsminister, hvorledes man vil stille sig til de mange Andragender, der vil indkomme om Udsættelse. Jeg henstiller til Ministeren at stille sig saa velvilligt og liberalt som muligt.

Ellinger: Da vi i Udvalget gav vor Billigelse til Valget af det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (H. P. Hansen) til Ordfører, havde vi ventet, at det ærede Medlem havde følt sig som Ord-